

Sygn. akt V CNP 65/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie ze skargi T. B.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w J. z dnia 17 lipca 2014 r., sygn. akt II Ca [...]

w sprawie z wniosku T. B.

przy uczestnictwie B. B.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lutego 2017 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarżący domagał się na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c. stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w J. z dnia 17 lipca 2014 r. sygn. akt II Ca [...], którym została oddalona jego apelacja od wyroku Sądu Rejonowego w J. w sprawie o podział majątku wspólnego.

Skargę wnioskodawca oparł na podstawie naruszenia przepisów postępowania tj. art. 299 i 253 k.p.c. i wskazał, że zaskarżone orzeczenie jest niezgodne z tymi przepisami, czego konsekwencją jest wyrządzenie szkody w kwocie co najmniej 60 000 zł. Wniósł o stwierdzenie niezgodności zaskarżonego wyroku z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Poza wykazaniem przesłanek dopuszczalności skargi określonych w art. 424¹ § 1 k.p.c., skarżący jest zobowiązany do wykazania wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona ze wskazaniem w jakiej części zostało zaskarżone, przytoczenie jej podstaw i ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym orzeczenie to jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Zachowanie powyższych wymagań konstrukcyjnych skargi podlega badaniu przez Sąd Najwyższy przy wniesieniu skargi, uchybienie tym wymaganiom nie podlega sanowaniu, zaś brak któregokolwiek z elementów skutkuje odrzuceniem skargi *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Sąd Najwyższy wyjaśnił, że wymagania te powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a nadto iż każde z nich ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od innych (postanowienia z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, z dnia 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12, nie publ.).

Brak jest podstaw do przyjęcia, że zostało spełnione wymaganie określone w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., który nakłada na skarżącego obowiązek uprawdopodobnienia szkody, wyrządzonej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Niezbędne jest bowiem dokonanie wyodrębnionego wywodu i uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody ze wskazaniem, że już nastąpiła oraz określeniem czasu jej wystąpienia, zakresu, rozmiaru oraz wykazaniem istnienia związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zaskarżonym wyrokiem. Wymogu tego nie spełnia wskazanie przez wnioskodawcę, że szkoda powstała wskutek straty „w stosunku do dokonywanych rozliczeń ze swoją byłą żoną” bez uprawdopodobnienia jej wysokości oraz uwiarygodnienia tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów lub co najmniej ich surogatów. Uprawdopodobnienie rozpatrywane jest bowiem nie tylko w aspekcie celu, którym jest przekonanie organu decyzyjnego o istnieniu stanu wskazanego przez skarżącą, ale również w aspekcie środków, które usprawiedliwiają to przekonanie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC, nr 7-8, poz. 141). Skarżący powinien odwołać się do okoliczności, które znajdują potwierdzenie w materiałach dołączonych do skargi albo znajdujących się w aktach sprawy prawomocnie zakończonej i wskazują na poniesienie szkody oraz jej związek przyczynowy z zaskarżonym orzeczeniem.

Uzasadnienie skargi w tym zakresie ogranicza się do wyjaśnienia, że wskutek zaskarżonego wyroku skarżący został pokrzywdzony w wyniku zaakceptowania przez Sąd drugiej instancji dokonanego rozliczenia, przy czym nawet nie wskazuje, czy zarzut dotyczy zgłoszonych nakładów, czy wysokości ustalonej spłaty. Jedynie z uzasadnienia zarzutu wskazującego na nieprawidłową ocenę „umowy depozytu nieprawidłowego” zawartej pomiędzy uczestniczką a jej siostrą można się domyślać, że kwestionuje rozstrzygnięcie w zakresie oddalenia wniosku o zasądzenie zgłoszonych kwot z tytułu nakładów. Kwestii zakresu szkody i jej wysokości szkody nie wyjaśnia też ani zakres zaskarżenia, skoro postanowienie Sądu Okręgowego zostało zaskarżone skargą w całości a w apelacji wnioskodawca zaskarżył punkt II, III, IV, V, VI, VII i VII tj. w części dotyczącej ustalenia równych udziałów w majątku wspólnym, sposobu podziału majątku wspólnego, spłaty na rzecz wnioskodawcy, nakazu wydania uczestniczce lokalu,

oddalenia wniosku pozostałej części i kosztów postępowania ani podana kwota szkody „co najmniej 60 000 zł” przy wskazanej wartości przedmiotu zaskarżenia tj. kwocie 188 235 zł. Nie można też za wystarczające uprawdopodobnienie szkody uznać wskazania jako dowodów wyłącznie postanowień Sądu Rejonowego i Okręgowego.

Brak spełnienia w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. powoduje odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej (art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

jw

l.n